

مقدمه:

پرولاپس لگنی، جابجایی یکی از اعضای لگن به سمت پایین و جلو نسبت به مکان طبیعی آن است و در واقع منظور از پرولاپس اعضای لگنی، جابجایی مثانه، رحم، پیشابراه یا رکتوم به علت نقص سیستم حمایتی لگنی است و یکی از ناهنجاری‌های شایع در میان خانم‌های مسن است.

هدف از این مطالعه مقایسه انجام و عدم انجام جراحی پیشگیرانه برای درمان بی‌اختیاری ادراری (TOT) در زنان مبتلا به پرولاپس پیشرفته ارگانهای لگنی بود.

مواد و روشها:

در یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده شاهد دار که در دپارتمان بیماریهای زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی تبریز بر روی زنان دچار پرولاپس پیشرفته لگن بدون سابقه‌ای از بی‌اختیاری ادراری انجام دادیم، تاثیر انجام و عدم انجام جراحی پیشگیرانه برای درمان بی‌اختیاری ادراری (TOT) در زنان مبتلا به پرولاپس پیشرفته ارگانهای لگنی را مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج:

میانگین سنی بیماران $53/83 \pm 5/52$ سال در محدوده 41 تا 66 سال بود.

میانگین مجموع امتیازات پرسشنامه ICIQ-SF در سه سوال اول در بیماران با جراحی پرولاپس ارگان های لگنی همراه با جراحی پیشگیرانه (TOT) $1/54 \pm 0/50$ و میانگین مجموع امتیازات پرسشنامه ICIQ-SF در سه سوال اول در بیماران با جراحی پرولاپس ارگان های لگنی بدون جراحی پیشگیرانه (TOT) $2/02 \pm 0/86$ بود.

در پاسخ به سوال اول تفاوت معنی داری در بین نتایج بعد از عمل در بین بیماران با جراحی پرولاپس ارگان های لگنی با و بدون جراحی پیشگیرانه (TOT) وجود نداشت ($P=0/507$). در پاسخ به سوال دوم تفاوت معنی داری در بین نتایج بعد از عمل در بین بیماران با جراحی پرولاپس ارگان های لگنی با و بدون

جراحی پیشگیرانه (TOT) وجود نداشت ($P=0/415$). در پاسخ به سوال سوم تفاوت معنی داری در بین نتایج بعد از عمل در بین بیماران با جراحی پرولاپس ارگان های لگنی با و بدون جراحی پیشگیرانه (TOT) وجود نداشت ($P=0/445$).

نتیجه گیری:

با توجه به اینکه جراحی پیشگیرانه (TOT) تنها در 2 نفر از بیماران روی بی اختیاری ادراری موثر بوده لذا جراحی پیشگیرانه (TOT) در تمام بیماران بطور روتین توصیه نمی شود و تنها در موارد علامت دار می توان این عمل را انجام داد.

کلمات کلیدی:

پرولاپس ارگانهای لگنی، بی اختیاری ادراری، جراحی پیشگیرانه